

Maria Serifovic, Molitva

Ni oka da sklopim,
postelja prazna tera san,
a zivot se topi
i nestaje brzo, k'o dlanom o dlan.
K'o razum da gubim,
jer stvarnost i ne primecujem,
jos uvek te ljubim,
jos uvek ti slepo verujem.
K'o luda, ne znam kuda,
ljubavi se nove bojim,
a dane, zive rane,
Molitva, kao zar na mojim usnama je,
molitva, mesto reci samo ime tvoje.
(I) Nebo zna, kao ja,
koliko puta sam ponovila,
to nebo zna, bas kao ja,
da je ime tvoje moja jedina
molitva.
Al Bogu ne mogu
lagati sve dok se molim,
a lazem ako kazem
da te ne volim.